

Torsdagen den 12 september 2013

16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, EU:s arbetsmarknadsparter och de nationella parlamenten.

P7_TA(2013)0387

Situationen för ensamkommande minderåriga i Europeiska unionen

Europaparlamentets resolution av den 12 september 2013 om situationen för ensamkommande minderåriga i EU (2012/2263(INI))

(2016/C 093/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 3,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 67 och 79,
- med beaktande av bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 24,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt protokollen till denna,
- med beaktande av domar och rättspraxis från Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 maj 2010 till Europaparlamentet *Handlingsplan för underåriga utan medföljande vuxen (2010 – 2014)* (COM(2010)0213),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 28 september 2012 till Europaparlamentet och rådet *Delrapport om genomförandet av handlingsplanen för underåriga utan medföljande vuxen* (COM(2012)0554),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 april 2010 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet* (COM(2010)0171),
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2009 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om *Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i allmänhetens tjänst – Stockholmsprogrammet* ⁽¹⁾,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och flickor och kampen mot alla former av diskriminering av dem,
- med beaktande av rådets (rättsliga och inrikes frågor) slutsatser av den 3 juni 2010 om ensamkommande barn, antagna vid dess 3 018:e möte,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

Torsdagen den 12 september 2013

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF⁽¹⁾ samt kommissionens meddelande om EU:s strategi för utrotande av människohandel 2012–2016,
- med beaktande av direktiven om asyl, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehålllet i det beviljade skyddet⁽²⁾, rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG⁽³⁾ av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna⁽⁴⁾,
- med beaktande av kommissionens förslag till reformer av instrumenten i det gemensamma europeiska asylsystemet, särskilt det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om normer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (omarbetning) (COM(2011)0320), det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning) (COM(2011)0319) samt förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har gett in i någon medlemsstat (omarbetning) (COM(2008)0820),
- med beaktande av rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd⁽⁶⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 779/2007/EG av den 20 juni 2007 om inrättande av ett särskilt program för perioden 2007–2013 för att förebygga och bekämpa våld mot barn, ungdomar och kvinnor och för att skydda våldsoffer och riskgrupper (Daphne III-programmet) som en del av det allmänna programmet Grundläggande rättigheter och rättvisa⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet av den 23 februari 2011 om utvärdering av EU:s återtagandeavtal (COM(2011)0076),
- med beaktande av Europarådets bidrag, särskilt resolution 1810 (2011) från dess parlamentariska församling om problem kopplade till ensamkommande barn i Europa och deras ankomst, vistelse och återvändande, rekommendationen från dess ministerkommitté till medlemsstaterna om livsprojekt för ensamkommande barn (CM/Rec(2007)9) och de tjugo principerna för påtvingat återvändande från dess ministerkommitté (CM(2005)40),
- med beaktande av internationella instrument om barns rättigheter, i synnerhet FN:s konvention om barnets rättigheter, särskilt artikel 3, och de allmänna kommentarerna från FN:s kommitté för barnets rättigheter, i synnerhet den allmänna kommentaren nr 6 (2005) om behandling av ensamkommande barn och barn som har skilts från sina familjer utanför sitt ursprungsland,

⁽¹⁾ EUT L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 337, 20.12.2011, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 31, 6.2.2003, s. 18.

⁽⁴⁾ EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

⁽⁵⁾ EUT L 251, 3.10.2003, s. 12.

⁽⁶⁾ EUT L 199, 31.7.2007, s. 23.

⁽⁷⁾ EUT L 173, 3.7.2007, s. 19.

Torsdagen den 12 september 2013

- med beaktande av FN:s flyktingkommissariats riktlinjer om allmänna principer och förfaranden för behandlingen av asylsökande ensamkommande minderåriga från 1997,
- med beaktande av den allmänna rekommendationen nr 19 från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor, antagen 1992,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings förklaring från december 1993 om avskaffande av våld mot kvinnor, det första internationella människorättsinstrumentet som enbart gäller våld mot kvinnor,
- med beaktande av tilläggsprotokollet om förebyggande, bekämpande och bestraffande av handel med människor, särskilt kvinnor och barn, vilket fogats till FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0251/2013), och av följande skäl:
 - A. Varje år anländer tusentals tredjelandsmedborgare och statslösa personer under 18 år ensamma till EU:s territorium eller lämnas ensamma efter ankomsten.
 - B. De fortsatta konflikterna i olika delar av världen och den pågående globala ekonomiska krisen har lett till en ökning av antalet ensamkommande minderåriga.
 - C. Det finns många olika skäl till att minderåriga kommer hit ensamma: krig, våld, brott mot deras grundläggande rättigheter, en önskan om att återförenas med familjemedlemmar, naturkatastrofer, fattigdom, människohandel, utnyttjande osv.
 - D. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt ensamkommande barn som fallit offer för människohandel, eftersom de på grund av sin mycket utsatta situation är i behov av särskilt stöd och särskild hjälp.
 - E. Många minderåriga kommer till EU för att de flyr från tvångsäktenskap, och EU måste göra mer för att bekämpa denna företeelse.
 - F. Dessa minderåriga befinner sig redan från början i en ytterst utsatt situation, varför respekten för deras grundläggande rättigheter måste garanteras.
 - G. Enligt fördraget om Europeiska unionen, EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och FN:s konvention om barnets rättigheter är EU och medlemsstaterna skyldiga att skydda barns rättigheter.
 - H. Inom Stockholmsprogrammet är skyddet av ensamkommande barn en prioriterad fråga.
 - I. Mottagandet och omhändertagandet av ensamkommande barn varierar kraftigt från land till land och det finns ingen likvärdig och ändamålsenlig nivå på skyddet av dem.
 - J. Jämställdhet och ett likvärdigt skydd av ensamkommande flickors och pojkars mänskliga rättigheter måste garanteras och särskild uppmärksamhet måste ägnas åt kränkningar av flickors mänskliga rättigheter samt åt adekvat stöd och lämpliga åtgärder.
 - K. Det finns åtskilliga fall där barn har försvunnit från förläggningar och mottagningscentrum för asylsökande.

Torsdagen den 12 september 2013

Allmänna rekommendationer

1. Europaparlamentet påminner om att ensamkommande minderåriga först och främst är barn som eventuellt är i fara. Medlemsstaterna och EU måste ha skyddet av barn som ledstjärna, så att den grundläggande principen om barnets bästa respekteras. Denna princip ska prioriteras framför invandringspolitiken. Alla personer under 18 års ålder, utan undantag, ska betraktas som barn och därmed som minderåriga. Parlamentet påpekar att det är dubbelt så vanligt att ensamkommande barn, framför allt flickor, råkar ut för problem och svårigheter jämfört med andra barn. Som ensamkommande barn är de ännu mer sårbara eftersom de har samma behov som övriga barn, men också samma behov som andra flyktingar med liknande erfarenheter. Flickor och kvinnor löper särskild risk att se sina rättigheter kränkta under migrationsprocessen, och ensamkommande flickor är särskilt sårbara eftersom de ofta är de främsta måltavlorna för sexuell exploatering, sexuella övergrepp och sexuellt våld. Parlamentet påpekar att myndigheterna ofta behandlar minderåriga som anländer ensam till EU som brottslingar som har brutit mot invandringslagstiftningen, snarare än som individer med rättigheter på grund av sin ålder och särskilda situation.
2. Europaparlamentet påminner också om att barnets bästa, såsom detta fastslås i rättsakter och rättspraxis, måste komma i främsta rummet i all behandling som barn blir föremål för, oavsett om den utförs av offentliga myndigheter eller privata institutioner. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja en korrekt tillämpning av EU:s lagstiftning om barnets bästa och att föreslå strategiska riktlinjer på grundval av bästa praxis, rättspraxis och den allmänna kommentaren nr 6 (2005) från FN:s kommitté för barnets rättigheter om behandling av ensamkommande barn och barn som har skilts från sina familjer utanför sitt ursprungsland, att bedöma barnets bästa på grundval av en uppsättning indicier och kriterier. Kommissionen uppmanas även att vidta lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder för att säkerställa ett fullgott skydd för barn och ensamkommande minderåriga, inriktade på i synnerhet en förbättring av metoderna för att hitta långsiktiga lösningar.
3. Europaparlamentet fördömer kraftfullt de brister som finns i skyddet av ensamkommande minderåriga inom EU, och kritiserar de ofta bedrövliga mottagningsvillkoren för dessa barn, liksom de många kränkningarna av deras grundläggande rättigheter i vissa medlemsstater.
4. Europaparlamentet betonar att EU och medlemsstaterna omgående måste finna ett enat svar på frågan om hur ensamkommande minderåriga ska skyddas med full respekt för deras grundläggande rättigheter. Parlamentet berömmar de medlemsstater som har valt att underteckna det fakultativa protokollet till FN:s konvention om barnets rättigheter, som ger barn rättsligt skydd mot de värsta formerna av utnyttjande.
5. Europaparlamentet välkomnar kommissionens handlingsplan 2010–2014 för ensamkommande minderåriga. Det är dock djupt beklagligt att kommissionen inte riktar in sig mer på skyddet av dessa barns grundläggande rättigheter. Parlamentet konstaterar att de befintliga åtgärderna inte räcker till och att det behövs ytterligare åtgärder för ett omfattande skydd av ensamkommande minderåriga. Parlamentet påminner om att ett av målen i EU:s handlingsplan för ensamkommande minderåriga är att EU och dess medlemsstater ska angripa de underliggande orsakerna till migration och integrera frågan om ensamkommande barn i utvecklingssamarbetet och därigenom bidra till att skapa en säker uppväxtmiljö för barnen i deras ursprungsländer. Den preventiva aspekten av EU:s politik för ensamkommande minderåriga måste utvecklas ytterligare genom att man lägger större vikt vid insatser som rör fattigdomsbekämpning, hälso- och sjukvårdspolitik och arbetsmarknadspolitik, mänskliga rättigheter och demokratisering samt återuppbyggnad efter konflikter. Parlamentet anser att EU måste gå längre än vad som föreslås i kommissionens handlingsplan, så att de grundläggande rättigheterna för ensamkommande barn verkligen stärks. Parlamentet betonar särskilt att vårdnadshavarens ställning måste stärkas i EU och partnerländerna och anser det ytterst viktigt att utarbeta en övervakningsplan i samarbete med ursprungs- och transitländerna, så att barnen får ett fullgott skydd när de återvänder till och återintegreras i sina ursprungsländer.
6. Europaparlamentet beklagar djupt att bestämmelserna inom EU om ensamkommande minderåriga spretar åt olika håll, och begär att kommissionen utarbetar en handbok där dessa olika rättsliga grunder samlas. Denna handbok bör riktas till medlemsstaterna och alla rättstillämpare och ha till syfte att underlätta ett korrekt genomförande från medlemsstaternas sida och att stärka skyddet för ensamkommande minderåriga.
7. Europaparlamentet beklagar djupt bristen på tillförlitlig officiell statistik om ensamkommande minderåriga. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att förbättra insamlingen av statistik om ensamkommande minderåriga, inklusive statistik om ålder och kön samt att öka jämförbarheten mellan medlemsstaternas insamlade statistik, att införa en samordnad metod för insamling och delande av uppgifter i varje medlemsstat – med garanterat personuppgiftsskydd – genom plattformar som sammanför samtliga aktörer som berörs av frågan om ensamkommande

Torsdagen den 12 september 2013

minderåriga och med hjälp av en förteckning över nationella kontaktpunkter och att dra bättre nytta av de verktyg som redan finns tillgängliga för att samla in statistik på EU-nivå, såsom Eurostat, Frontex, Europeiska stödkontoret för asylfrågor och det europeiska migrationsnätverket. Parlamentet betonar att syftet med att samla in denna information är att få en bättre förståelse av situationen, att öka skyddet för ensamkommande minderåriga och att bättre tillgodose deras behov. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna, Europeiska jämställdhetsinstitutet och internationella och icke-statliga organisationer att öka sina insatser för att samla in, kontrollera och utbyta korrekta könsuppdelade uppgifter i syfte att få en omfattande överblick över antalet ensamkommande flickor och kunna undersöka denna grups specifika behov, så att man kan ge dem stöd och genomföra specifika åtgärder som tillgodoser deras behov, samt att utbyta bästa praxis i syfte att åstadkomma förbättringar.

8. Europaparlamentet påminner om att EU och medlemsstaterna bör intensifiera sitt samarbete med tredjeländer som är ursprungs- och transitländer när det gäller ensamkommande minderåriga samt respekten för deras grundläggande rättigheter och frågor såsom framtagande av hållbara lösningar, familjesparning, övervakat återvändande och återtagande när detta är vad som är bäst för barnet, familjeåterförening samt återintegrering. Parlamentet efterlyser också ett bättre samarbete med tredjeländer som är ursprungs- och transitländer kring förebyggande och bekämpning av människohandel, särskilt handel med barn och utnyttjande av minderåriga, förebyggande av irreguljär invandring samt andra former av våld mot kvinnor såsom tvångsäktenskap, även inom ramen för de regelbundna dialogerna mellan EU och dessa stater och Europeiska utrikestjänsten. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att integrera skyddet för barn och frågan om ensamkommande minderåriga i utvecklings- och samarbetspolitiken. Parlamentet framhåller vikten av att EU:s politik om invandring, asyl och barns rättigheter – i fråga om minderåriga i såväl EU som tredjeländer – utarbetas på ett konsekvent sätt, med vederbörlig hänsyn till politikens konsekvenser i utvecklingsländerna. Parlamentet påminner om Lissabonfördragets krav på en konsekvent politik och uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och tredjeländerna att med hjälp av informationskampanjer i ursprungs-, transit- och destinationsländer för ensamkommande minderåriga öka allmänhetens medvetenhet om riskerna i samband med barnmigration och i synnerhet om utnyttjande av minderåriga och organiserad brottslighet. Parlamentet betonar att utredningar av vad barnet självt och dess familj har varit med om är mycket viktiga för att få kunskap om de minderårigas bakgrund i syfte att utarbeta individuella planer för deras integration i ankomstlandet eller återintegrering i ursprungslandet.

9. Europaparlamentet påminner om att bekämpning av människohandel är ett nödvändigt och oerhört viktigt steg, eftersom barn, i synnerhet flickor, är särskilt utsatta och sårbara för människohandel, könsrelaterat våld och utnyttjande, i synnerhet arbetskraftsutnyttjande, sexuell exploatering och sexuella övergrepp. Parlamentet framhåller att ändamålsenliga mekanismer måste införas för att förebygga, upptäcka, rapportera, hänskjuta, utreda, hantera och följa upp fall av människohandel, arbetskraftsutnyttjande och sexuell exploatering och sexuella övergrepp. Det bör också genomföras insatser i tredjeländerna för att angripa grundorsakerna bakom människohandeln. I detta avseende uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att vara mycket vaksamma och att effektivt genomföra direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel och om skydd av dess offer, direktiv 2011/93/EU om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem. Medlemsstaterna och EU uppmanas också att stärka polissamarbetet och det rättsliga samarbetet och att samarbeta med EU-samordnaren för kampen mot människohandel i syfte att upptäcka potentiella offer, informera allmänheten och bekämpa människohandeln. Slutligen välkomnar parlamentet antagandet av EU:s strategi för utrotande av människohandel (2012–2016), i synnerhet bestämmelserna om finansieringen av utarbetandet av riktlinjer för system för skydd av barn och utbyte av bästa praxis. Parlamentet påminner medlemsstaterna om artikel 11 i FN:s konvention om barnets rättigheter, i vilken staterna uppmanas att vidta åtgärder för att bekämpa olovligt bortförande av barn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att arbeta tillsammans med tredjeländer för att hantera det växande problemet med barnsmuggling och att åtala smugglare, om möjligt med hjälp av lämpliga och proportionella påföljder. Parlamentet är oroat över situationen för många ensamkommande minderåriga som lever gömda i EU och som löper särskild risk att drabbas av utnyttjande och övergrepp. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas myndigheter och organisationer i det civila samhället att samarbeta och vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera dessa barn skydd och värdighet.

10. Europaparlamentet finner det beklagligt att skyddet av barn konsekvent och i betydande omfattning underfinansieras jämfört med andra humanitära sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att särskilt uppmärksamma ensamkommande minderåriga i den europeiska asyl- och migrationsfonden, i syfte att erbjuda långsiktiga garantier för skydd av barn, bland annat när det gäller de delar som avser flyktingar, asylsökande, de yttre gränserna och återvändande, liksom i

Torsdagen den 12 september 2013

Europeiska socialfonden, i synnerhet för att stödja de hårdast drabbade regionerna. Tillräcklig, långsiktig finansiering bör säkerställas i synnerhet för program som syftar till upptäckt av ensamkommande minderåriga, adekvat mottagande, skydd, förordnande av förmyndare, familjesparning, vidarebosättning, återintegrering och utbildning av gränsvakter och gränsmyndigheter.

Strategiska riktlinjer

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta strategiska riktlinjer för medlemsstaterna, baserade på bästa praxis och i form av gemensamma miniminormer för varje etapp i processen, från det att en minderårig anländer till EU:s territorium fram till dess att en långsiktig lösning hittas för honom eller henne, i syfte att garantera ett lämpligt skydd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta nationella strategier för ensamkommande minderåriga på grundval av dessa strategiska riktlinjer och att utse en nationell kontaktpunkt med ansvar för att samordna genomförandet av dessa åtgärder. Kommissionen uppmanas att övervaka situationen och de åtgärder som vidtas i medlemsstaterna i samarbete med den befintliga expertgruppen och att överlämna en årsrapport till parlamentet och rådet.

12. Europaparlamentet påminner om att inget barn får nekas tillträde till EU:s territorium, och insisterar på att medlemsstaterna måste fullgöra de internationella och europeiska skyldigheter som gäller för barn inom deras jurisdiktionsområde och som inte får inskränkas godtyckligt. Parlamentet påminner också om att inget barn får skickas tillbaka genom ett summariskt förfarande vid en medlemsstats gräns.

13. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att strikt och utan undantag fullgöra sin grundläggande skyldighet att aldrig frihetsberöva en minderårig person. Parlamentet beklagar djupt att det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om normer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna inte innehåller ett förbud mot att frihetsberöva ensamkommande asylsökande barn, och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att respektera det riktmärke som fastställs i direktivet beträffande exceptionella omständigheter. I ljuset av relevant rättspraxis uppmanas kommissionen till stor försiktighet vid tillämpningen av EU-rättens bestämmelser om frihetsberövande av minderåriga. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att placera minderåriga i särskilda hem för barn med hänsyn till deras ålder och kön.

14. Europaparlamentet anser att det är varje medlemsstats ansvar att identifiera de ensamkommande minderåriga. Parlamentet begär att medlemsstaterna omedelbart efter ankomsten slussar dessa minderåriga vidare till specialiserade myndigheter, till exempel socialpedagogisk personal, som måste dels göra en bedömning av de enskilda omständigheterna och specifika skyddsbehoven för varje minderårig person, i synnerhet barnets nationalitet, utbildning, etniska, kulturella och språkliga bakgrund samt grad av utsatthet, dels omedelbart tillhandahålla all information barnet behöver om sina rättigheter och möjligheter att få skydd, juridiskt stöd och bistånd samt om förfaranden och deras innebörd, på ett språk och i en form som barnet förstår. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis om barnvänliga verktyg för att ge barnen en klar bild av förfarandena och sina rättigheter. I detta sammanhang uppmanas medlemsstaterna att särskilt uppmärksamma och ordna med speciella arrangemang för identifiering, mottagande och skydd av ensamkommande minderåriga med specifika skyddsbehov, i synnerhet ensamkommande minderåriga som fallit offer för människohandel, och att ge dem nödvändigt bistånd och skydd i enlighet med direktiv 2011/36/EU.

15. Europaparlamentet beklagar djupt de olämpliga och integritetskränkande medicinska tekniker som i vissa medlemsstater används för att bedöma ett barns ålder och som kan leda till trauman, och betonar att vissa metoder som baseras på benmognad eller mineralisering av tänder är kontroversiella och behäftade med stora felmarginaler. Parlamentet uppmanar kommissionen att i de strategiska riktlinjerna inkludera gemensamma normer på grundval av bästa praxis beträffande metoden för åldersbedömning, vilken bör bestå av en flerdimensionell och tvärvetenskaplig bedömning och utföras på ett vetenskapligt, säkert, barnanpassat, könsspecifikt och rättvist sätt, med särskild uppmärksamhet åt flickor. Metoden bör genomföras av oberoende, kvalificerade yrkespersoner och experter. Parlamentet påminner om att ålderbedömningar måste genomföras med vederbörlig respekt för barnets rättigheter, fysiska integritet och mänskliga värdighet och att tveksamma fall alltid bör tolkas till barnets fördel. Parlamentet påminner också om att läkarundersökningar bör genomföras endast efter att andra åldersbedömningsmetoder har prövats utan framgång och att resultatet av sådana undersökningar bör kunna överklagas. Parlamentet välkomnar det arbete som Europeiska stödkontoret för asylfrågor utför på området och anser att det bör komma alla minderåriga till del.

Torsdagen den 12 september 2013

16. Europaparlamentet kräver att medlemsstaterna säkerställer att det utses en vårdnadshavare eller ansvarig person som, från det att en ensamkommande minderårig anländer till EU:s territorium fram till dess att en varaktig lösning hittas, får i uppgift att följa med, hjälpa och företräda barnet i alla förfaranden och se till att barnet kan åtnjuta alla sina rättigheter i alla förfaranden. Parlamentet begär även att barnet utan dröjsmål informeras om vem som utsetts till ansvarig. Vidare måste denna person ha specialutbildning i ensamkommande minderårigas problem, skydd av barn, barns rättigheter och asyl- och migrationslagstiftning samt måste agera fullständigt oberoende. Parlamentet anser att dessa personer bör få kontinuerlig och passande fortbildning och genomgå regelbunden och oberoende övervakning. Parlamentet begär att kommissionen i de strategiska riktlinjerna inkluderar gemensamma normer, på grundval av bästa praxis, för dessa personers uppdrag, funktioner, kvalifikationer, kompetens och utbildning.

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att tjänstemän och personal som arbetar för myndigheterna och som sannolikt kan komma i kontakt med ensamkommande minderåriga, däribland minderåriga som fallit offer för människohandel, har den kompetens och utbildning som krävs för att de ska kunna upptäcka sådana fall och hantera dem på rätt sätt. Dessa personer bör även få lämplig fortbildning om ensamkommande minderårigas specifika behov och om barns rättigheter, barnpsykologi och barns beteende samt asyl- och migrationslagstiftning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta obligatorisk könsspecifik utbildning för personal som tar emot ensamkommande minderåriga på förläggningar och för intervjuare, beslutsfattare och rättsliga företrädare för ensamkommande minderåriga samt att garantera att polisen och de rättsliga myndigheterna i medlemsstaterna regelbundet genomgår könsspecifik fortbildning. Parlamentet betonar att den ansvariga personen bör informera och ge råd till barnet, men endast kan komplettera och inte ersätta juridisk rådgivning. Parlamentet påminner om att det är medlemsstaten i vilken det ensamkommande barnet hamnar som måste utöva förmyndarskap över barnet och ge det bästa möjliga skydd, oavsett barnets nationalitet eller om denna har erkänts eller inte.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att för att uppnå ett enhetligt och likvärdigt skydd för ensamkommande minderåriga i EU ge ensamkommande minderåriga, oavsett deras rättsliga ställning och på samma villkor som andra barn i mottagarlandet, garantier om följande:

- Tillgång till lämplig bostad: De sanitära förhållandena i bostaden måste alltid vara adekvata. Bostaden får aldrig vara en sluten inrättning. Under de första dagarna bör ensamkommande minderåriga tas emot i en inrättning som är specialiserad för dem. Denna första fas bör sedan följas av stabilare boendeformer. Ensamkommande minderåriga bör alltid vara åtskilda från vuxna. Boendet måste tillgodose de minderårigas behov och ha lämpliga faciliteter. Placering i familjehem och i stödboende för unga och gemensam placering med minderåriga släktingar eller närstående minderåriga bör uppmuntras när så är lämpligt och det är vad barnet själv vill.
- Tillgång till adekvat materiellt, juridiskt och psykologiskt stöd som erbjuds från den stund barnen identifieras som ensamkommande minderåriga.
- Rätt till skolgång, yrkesutbildning och stöd av ungdoms- och fritidsledare och omedelbar tillgång till detta. Skolgång i mottagarlandet bör möjliggöras omgående. Dessutom bör ensamkommande minderåriga om möjligt få verklig tillgång till språkkurser i mottagarlandets språk omedelbart efter ankomsten till en medlemsstats territorium, och medlemsstaterna bör underlätta ett erkännande av barnens tidigare studier så att de kan fortsätta sin skolgång i Europa.
- Rätt till hälsa och verklig tillgång till adekvat grundläggande hälso- och sjukvård. Medlemsstaterna bör dessutom erbjuda adekvat läkarvård och psykologisk omvårdnad åt minderåriga som fallit offer för tortyr, sexuella övergrepp eller andra former av våld och vid behov tillhandahålla specialistbehandling (dvs. rätt till rehabilitering) för minderåriga som har utsatts för någon form av övergrepp, utnyttjande eller grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller som har upplevt väpnade konflikter.
- Tillgång till information och användning av medier (radio, tv, internet), så att de kan tillgodose sina kommunikationsbehov.

Torsdagen den 12 september 2013

- Rätt till fritid, inklusive rätten att delta i lek och fritidsaktiviteter.
- Rätt till fortsatt användning och utveckling av sin egen identitet och sina egna värderingar, inklusive sitt modersmål.
- Rätt att uttrycka och utöva sin religion.

19. Europaparlamentet påminner om att alla förfaranden måste vara anpassade till minderåriga – med full hänsyn till deras ålder, mognad och förståelse – och lyhörda för barns behov, i enlighet med Europarådets riktlinjer för ett barnvänligt rättssystem. Parlamentet välkomnar kommissionens verksamhet för att främja dessa riktlinjer. Man bör lyssna på och ta hänsyn till barnets synpunkter under hela förfarandet, i samarbete med kompetenta och utbildade personer såsom psykologer, socialarbetare och kulturombud.

20. Europaparlamentet gläds åt de framsteg som gjorts inom asyllagstiftningen och uppmanar medlemsstaterna att genomföra de lagstiftningsreformer och administrativa reformer som är nödvändiga för att de nya bestämmelserna ska kunna genomföras på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet påminner dock om att ensamkommande minderåriga i första hand måste behandlas som barn inom ramen för EU:s asylpolitik, och uppmanar därför medlemsstaterna att i största möjliga utsträckning undanta ensamkommande minderåriga från påskyndade förfaranden och gränsförfaranden. Parlamentet påminner också om att det är den medlemsstat där en minderårig befinner sig efter att ha lämnat in en ansökan där som är den medlemsstat som ansvarar för en asylansökan som lämnats in i mer än en medlemsstat av en ensamkommande minderårig utan någon familjemedlem som vistas lagligen på medlemsstaternas territorium, och uppmanar medlemsstaterna att följa Europadomstolens beslut. Mot bakgrund av ensamkommande minderårigas specifika behov är det avgörande att handläggningen av deras asylansökningar prioriteras så att ett rättvist beslut kan fattas så snabbt som möjligt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utforma sina asylsystem med sikte på att skapa en harmoniserad och barnanpassad institutionell ram där hänsyn tas till ensamkommande minderårigas särskilda behov och svårigheter, i synnerhet minderåriga som fallit offer för människohandel.

21. Europaparlamentet betonar att alla beslut som rör ensamkommande minderåriga bör fattas utifrån en individuell bedömning och med barnets bästa för ögonen.

22. Europaparlamentet fördömer de ytterst osäkra situationer som dessa minderåriga plötsligt hamnar i när de uppnår myndighetsåldern. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis och införa förfaranden för att bistå dessa minderåriga i deras övergång till vuxenlivet. Parlamentet välkomnar Europarådets arbete i denna fråga och begär att kommissionen i sina strategiska riktlinjer fastställer bästa praxis för att ta fram "individpassade livsplaner" för och tillsammans med de minderåriga.

23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa ansvarsområdena för de olika parterna, i synnerhet nationella och lokala myndigheter, socialtjänst, ungdomsledare, familjer och rättsliga ombud, när det gäller att genomföra och följa upp livsplanerna och se till att de samordnas.

24. Europaparlamentet understryker med skärpa att slutmålet så snart en ensamkommande minderårig anlät till EU:s territorium måste vara att hitta en långsiktig lösning som tar hänsyn till barnets bästa. Den första åtgärden bör alltid vara att undersöka möjligheten till familjeåterförening, inom och utanför EU, förutsatt att detta är vad som är bäst för barnet. I princip kan minderåriga visserligen ombes att hjälpa till att söka upp familjemedlemmar, men parlamentet betonar att det inte får finnas någon skyldighet till medverkan som kan avgöra utgången av bedömningen av ansökan om internationellt skydd. I fall där det råder fara för den minderåriges liv eller familjemedlemmars liv, i synnerhet när dessa är kvar i ursprungslandet, måste insamlingen, behandlingen och överföringen av uppgifter om dessa personer ske på ett konfidentiellt sätt så att de inte försätts i livsfara. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och alla deras behöriga myndigheter att förbättra samarbetet, i synnerhet genom att avskaffa alla byråkratiska hinder för familjespårning och/eller familjeåterförening, och att utbyta bästa praxis. Kommissionen uppmanas att övervaka genomförandet av direktiv 2003/86/EG om rätt till familjeåterförening, särskilt artikel 10.3.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i de strategiska riktlinjerna inkludera gemensamma normer baserade på bästa praxis beträffande vilka villkor som måste vara uppfyllda för att ett barn ska få skickas tillbaka, på ett enhetligt sätt, med respekt för barnets bästa och på grundval av kommissionens jämförande studie om praxis på området barns återvändande, som publicerades 2011 och innehöll en checklista och ett urval av bästa praxis. Parlamentet påminner med skärpa om att inget beslut om återvändande får fattas om det inte är förenligt med barnets bästa eller om det finns risk

Torsdagen den 12 september 2013

för den minderåriges liv, fysiska och psykiska hälsa, välbefinnande, säkerhet, grundläggande rättigheter eller familjemedlemmars grundläggande rättigheter och att de enskilda omständigheterna för varje minderårig (och för vederbörandes familjemedlemmar när det rör sig om familjeåterförening) måste beaktas och utvärderas till fullo. Parlamentet påminner om att ett beslut om återvändande får fattas först efter att man har försäkrat sig om att barnet i landet för återresan kommer att mötas av säkra, konkreta och anpassade arrangemang som respekterar barnets rättigheter och åtföljs av åtgärder för återintegrering i återreselandet. Medlemsstaterna uppmanas att, för att garantera ett säkert återvändande för barnet, inrätta samarbets- och övervakningsarrangemang med ursprungs- och transitländer, i samarbete med icke-statliga, lokala och internationella organisationer samt att säkerställa skydd för och återintegrering av minderåriga efter återvändandet. Dessa arrangemang är en oerhört viktig del av återvändandet. Parlamentet begär att kommissionen i sin utvärdering av direktiv 2008/115/EG insisterar på dess konsekvenser för ensamkommande minderåriga, i synnerhet artiklarna 10, 14.1 c och 17. Parlamentet uppmanar EU att åta sig att förbättra sina insatser för att få bukt med potentiella drivkrafter bakom migration, inbegripet barnåktenskap, tvångsgifte, skadliga traditioner såsom kvinnlig könsstympning samt sexuellt våld runt om i världen.

26. Europaparlamentet understryker att integrationen av ensamkommande minderåriga i mottagarlandet måste bygga på en individuell livsplan som utarbetas för och tillsammans med barnet, med full respekt för hans/hennes etniska, religiösa, kulturella och språkliga bakgrund.

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra det obligatoriskt för offentliga myndigheter att vidta åtgärder med avseende på ensamkommande minderåriga som är offer för tiggeri. Parlamentet anser att exploatering av minderåriga genom tiggeri till varje pris måste undvikas.

o

o o

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Europarådet.

P7_TA(2013)0388

Situationen i Demokratiska republiken Kongo

Europaparlamentets resolution av den 12 september 2013 om situationen i Demokratiska republiken Kongo (2013/2822(RSP))

(2016/C 093/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner,
- med beaktande av de uttalanden som EU:s höga representant, Catherine Ashton, gjorde den 30 augusti 2013 om situationen i Nordkivu samt den 7 juni 2012 och den 10 juli 2012 om situationen i östra Kongo,
- med beaktande av den gemensamma AVS–EU-församlingens resolution om den instabila och osäkra situationen i området kring de stora sjöarna och framför allt i den östra delen av Demokratiska republiken Kongo, som antogs vid dess sammanträde i Paramaribo (Surinam) den 27–29 november 2012,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 22 juli 2013 om området kring de stora sjöarna samt av den 10 december 2012, den 19 november 2012 och den 25 juni 2012 om situationen i den östra delen av Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 2053 (2012) om situationen i Demokratiska republiken Kongo, 1925 (2010), 1856 (2008), där mandatet för FN:s uppdrag (Monusco) i Demokratiska republiken Kongo anges, och 2098 (2013), där Monuscos mandat förnyas,